

næst: Hvad nytter det, at han indbetaler i Communens Kasse, derfor bliver Sneen lige godt liggende; men dette er ikke Tilfældet. Naar der falder saamegen Sne, at det er nødvendigt, at hele det arbejdsdygtige Mandskab i Sognet møder, hvilket det foreliggende Lovforslag jo indeholder en Bestemmelse om, saa fremkommer der ifølge hans Udtalelser og ifølge det, han har gjort gjældende, den Forpligtelse, at Communens Kasse skal betale dem, som ifølge Omgangen eller ifølge deres Besiddelse egentlig ikke vare pligtige at møde; medens det, jeg vil have gjort gjældende, er, at de, som ikke kunne præstere saa mange Folk, som det ifølge Billighed paaligger dem at yde, skulle betale dem, som forrette Arbejdet, skjøndt det egentlig ikke er deres Pligt. Heri ligger hele For skjellen; hvorledes det ærede Medlem saa kan sige, at jeg ikke vil have Sneen ryddet af Veien, kan jeg virkelig ikke forstaae; jeg vil kun have, at en Mand skal betale for de Folk, han mangler, jeg vil ikke, at de øvrige Hartkornbrugere i Sognet skulle betale for ham, det er hele Sagen. I Lovforslagets § 1 er det bestemt, at Amtsraadet og Sogneforstanderskaberne i Forening skulle forfatte et Regulativ, hvorved de forskjellige Ting, saasom Hartkornets Størrelse, Assuranceværdien og Folkeholdet skulle lægges til Grund for Fordelingen; men jeg kan ikke indsee, hvorledes disse skulle kunne affatte Regulativer, ifølge hvilke en Mand skulle kunne komme til at levere flere Folk, end han virkelig har, medmindre der i Lovforslaget bliver givet en Bestemmelse for, hvorledes der i saa Tilfælde skal forholdes. Der er jo i den sidste Paragraph i Lovforslaget givet Anviisning til, hvorledes der skal forholdes med dem, som udeblive uden lovligt Forsald, men derimod er der ikke talt om, hvorledes der skal forholdes med dem, som udeblive netop paa Grund af lovligt Forsald, og det skulle dog undre mig, om lovligt Forsald ikke skulle være gyldigt. Naar f. Ex. en Mand blev tilfagt at møde med 20 Mand, og han kom med alle dem, han havde, men hvis Antal kun var 10, saa antager jeg, at der maatte være lovligt Forsald tilstede for ham, naar han ikke kunde skaffe de manglende 10. Jeg troer, at naar en saadan Paragraph blev indsat i

Loven paa det foreslaaede Sted, saa vilde den være en Anviisning for Amtsraadet og Sogneforstanderskaberne til at tage Hartkornet mere i Betragtning, end det, saaledes som Lovforslaget er affattet, vil blive Tilfældet. Uagtet jeg paa den ene Side finder det billigt, at en Mand skal deeltage i denne Byrde saavel som i de andre kommunale Byrder efter Hartkornet, saa kan jeg dog ikke ansee det for at være ganske billigt at forlange af ham, at han skal svare flere Folk, end han er istand til, naar man ikke viser ham, hvorledes han skal forholde sig i saa Henseende, navnlig, at han kan betale med Penge. Jeg skal endnu engang sige det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen), at det hele arbejdspligtige Mandskab, som Sneeafstningsdistrictet har at disponere over, jo lige godt vil kunne komme tilstede paa denne Maade, og jeg skulle ikke troe, at det ærede Medlem vil finde paa at sige, at dersom den større Besidder skal betale dem deres Dagløn, saa kunne de ikke ligesaa godt kaste Sne, som naar de faae deres Betaling af Communens Kasse, skjøndt det næsten synes rimeligt efter hans Udtalelse. Dersom det ærede Medlem fra Skive (Knudsen) endnu ikke kan forstaae det, saa kan jeg virkelig ikke gjøre ved det; thi jeg troer ikke, at jeg kan udtrykke mig klarere. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale det Forslag, som jeg har stillet, til det høitærede Thing.

Der er imidlertid en Betragtning, som gjør sig gjældende hos mig og det er den, at hvis mit Forslags Vedtagelse skulle have tilfølgende, at Lovforslaget ikke skulle komme ud, da er det maaskee noget betænkeligt at vedtage det; men da der er stillet flere Forslag, saa kan maaskee et enkelt Forslags Vedtagelse have samme Folge, og naar der vedtages noget Forslag, saa skulle jeg rigtignok meget anbefale, at ogsaa dette bliver vedtaget, thi det forekommer mig, at naar man alligevel skal sende Loven tilbage til det andet Thing, saa skal man sende den i den Stikkelse, som man synes det er bedst. Skulde man derimod foretrække at forkaste alle Forslagene af Frygt for, at Loven ellers skulle blive standset, saa er det jo en anden Sag; imidler-